δη σοχη καλλιερ' αποδ' εμενα, σος δονομα δε χαρακτηρηζη το πικ δ'αντεσσε. Κ'αν
δηαβαση ηξερ' αφο ενα μηνες την αποκρησι δε, θελα δη μαθησι, νοιδος κ' εγο δοφε, ο:
σε την σεοδαναγνοσα. Φτ' οχι δ'αποδεχησα οσοο θελα κακηζορησι σληνοκρο το φεφοη:
μο ενηνε οσε δε εξηλε κηλεφηνα το γεαμαμε σεος δον κηρ Καλαεα, κε δον εβκε:
σε ν' αποκρηθη σε λαφο θηχος καλα θηκηοζοζημα σον κοσμο. Ο κηρ μιχηλιαδης, κηρ
βεβηος, θελα με σηριφοκησι, σος ενας δε μεσενη σο μεγρο δον καλαναθραφτον
κ' αη κικ κ' ο ηθηος κηρ Θεοχαρακης ρεκιδης, οσε χεσται δε καλα σεκεαθζημα
σην καρηδε δε.

Σας εβαρηνα κε με σοληλοζηα, κε με ορθοζεαρηα ρομκηκη, οσε δεμο σοσον κα:
κοραιηοφον σεοζηνας σε εληνικα μαθηα. μοι εφοβηθηκα να λαβο αφο το χεφ
οσε σα φηξη με βηαβηλε. Παρακαλο να με θηματε κε σην καρδηαδας, κε με
γεαμαδε σας, γιαδι θελ κε οδηγη με εφχαρηστο να σας βεβηοκο θηχνα, σος κρε
Της εβζενηας σας δηξ, κε φηλος ο Βηζαρας. /αφο Γιάννενα θης 24: φεβεβαρη 1816:-

Προς ερμ'.

Φηλε!

„ Ο νεραζαδης αφο δα Βοβηνά εκοχαστηκε νάχη θρεκη γιομαδο με μοληβη, κ' εβαχαζε
καλαμη γιομαδ' αερα. Οδε αποφασηκε με δα χαζηαδα μοναχα. Γιαδι, με ρενδε,
σος η αποκρηση δε σεος δον κηρ Κονομαδη αποδηχη καδαρα σοσ αδαζηα εχει σην
σαρασζοη δον ηδεον δος η λοζηοδαδη, οσε καδεσεον σα γεαμαδα δης ομορφα λοζια, δη:
χηεα αραδηαοφδα, κ' οχι σοσεη ηδεες! με λες, σος καδε δρομδε δεδος, κ' εγο σε βεβηο:
ο, σος οδη δ'ενα θεραδη βρηοκοδε, κ' αφο ενα θεραδη βγαινει. Χαρηομαι δε δον καλη:
θεον, οσε θηαλεξη. Ζηζε, αδερφε, οδο δε το γεαμα, κ' αν βγαζης ενα πολεοσαρο ορ=
δο λογο, σες με, σος ξενοκρενο. αν κικ οδη αξηηαζανη, οσε σε λεει το σοδεμα φη:
καρη αφο ηβαση, δι' σε φθεο!

Ζηο μια βοη με δεν οδοδη ανοξη, γιαδι αφο το σεφιο ος το βραδυ καθομε κηζοφδη σοσο:
δη εξεθηας δε αχαριστε καρδ. Σε δοση αναβαζοφση κημαδηξη η αθηροφερα μας, οσε
σε μια ημερα βρεχη, χιονηξη, ξαζερος, σηγκρηαξη, φησαει ανεμος, ρηχνει χαλαζη
.... Οδη να ηξης καλα για να μεν μπορη ανθροφος να βγη εξο αφο δη σπιτοη δε!
Το χηροκερο κικ, οσε ηρε δεληος σερεμδη αφο σηνεζεφη. γιαδι ο ενας εφηαικε κοναι
σην αναβολη, κ' αλος ση θεση. Εχομε ηδοδη δυο, ή δρης φορες ολο ολο. Ηρε βεβηος να χφε:
σε ομορφοδαδη ανηξη. Παδε καθημερα δην αποφασδαμενα σαν κε σφοδα;
Πεληνο, γιαδι βηαζομε να δοκο το γεαμα, μοι δεν δεληνο σοδε' να δ' εχο σο νε με. Χε:
ρεδα με αφο καρδιας ολης δης φηλος. Ο φηλος σε Βηζαρας. /αφο Γιάννενα θης 2: μαρτιε 1816:-

Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens